

Simchat Totah/V'zos Habracha 5776

"The Uniqueness of Yisrael"

Rabbi Moshe Greebel

Associate Member, Young Israel Council of Rabbis

This last Sidra of the Torah is not designated for a particular Shabbos, but rather, for the Torah reading on the Yom Tov of Simchas Torah, when it is coupled to the beginning of the Sidra B'raishis. Nonetheless, due to the many noble concepts contained therein, a weekly Sidra mailing of V'Zos HaBracha is made available to our readers.

In this Sidra we are told the following:

"Yisroel then shall dwell solitary in safety; the fountain of Ya'akov shall be upon a land of grain and wine; also his heavens shall drop down dew." (D'varim 33:28)

Now, the term for solitary in LaShon HaKodesh (holy tongue) in this Passuk (verse) is 'Badad,' which denotes something unique and special. Nevertheless, turning to M'gillas Aicha, which speaks of the destruction of Y'rushalayim after Yisroel grievously sinned, we find that the term 'Badad' signifies something punitive and degrading:

"How solitary sits the city, that was full of people; she has become like a widow; she that was great among the nations, and princess among the provinces, has become a vassal." (Aicha 1:1)

The Gemarah in Sanhedrin 104a explains the disparity in this manner:

"Rabbah said in Rabbi Yochanan's name, 'HaKadosh Baruch Hu exclaimed, "Yisroel then shall reside solitary in safety; the fountain of Ya'akov shall be upon a land of grain and wine; also his heavens shall drop down dew. But now (that they have sinned), they shall sit (degraded in) solitary.'""

Throughout Mikra (Scripture) we find the term 'Badad' used in both senses. In the more distinctive we have:

"For from the top of the rocks I see it (nation of Yisroel), and from the hills I behold it; lo, the people shall dwell solitary, and shall not be reckoned among the nations." (Bamidbar 23:9)

Concerning the ostracized M'tzora (one suffering from the skin affliction of Tzoras), the language of 'Badad' is undignified:

"All the days when the disease shall be in him he shall be unclean; he is unclean; he shall sit solitary; outside the camp shall his habitation be." (Vayikra 13:46)

On this theme of multiple meanings for the word 'Badad,' in the text *Mai'Ain Bais HaSho'Aiva* by Rav Shimon Schwab (1908- 1993) of blessed memory, who cited the celebrated Rav Shmshon R'fa'el Hirsch (1808- 1888) of blessed memory, we find the following observations.

There is a great difference between the expressions of dwelling solitary (Sh'chaina- which denotes among neighbors), and sitting (Yeshiva) solitary. Now, 'sitting solitary', explained Rav Hirsch, in LaShon HaKodesh signifies that which is desolate and inconsolable, whereby no one else wishes to affiliate with such a person (or nation) and none wish him any good. This is the meaning of 'How solitary sits the city' and 'He shall sit solitary.'

However, the expression 'Dwell solitary,' which implies among good neighbors, means the opposite, whereby all nations wish to affiliate with him, as is written:

"And it shall come to pass in the last days, that the mountain of HaShem's house shall be established on the top of the mountains, and shall be exalted above the hills; and all nations shall flow to it." (Y'shaya 2:2)

Yet, even though the other nations will desire to affiliate with Yisroel, Yisroel, the Am HaNivchar (chosen people),

will still remain unique and special, as HaKadosh Baruch Hu designated:

"And you shall be to Me a kingdom of Kohanim, and a holy nation; these are the words which you shall speak to the B'nai Yisroel." (Sh'mos 19:6)

Additionally, we witness this uniqueness and special status when it comes to the neighbors of Avraham Avinu:

"And there came one who had escaped, and told Avram (his name at the time) the Ivri; for he (Avram) lived in the plain of Mamre the Amorite, brother of Eshkol, and brother of Aner; and these were confederate with Avram." (B'raishis 14:13)

Rav Hirsch explained that even though Mamre, Eshkol, and Aner were confederates of Avraham, and wished to partner with him, he did not necessarily wish to partner with them. For, in the eyes of HaKadosh Baruch Hu, the unique standing of Avraham was of a much higher spiritual level.

This then, concluded Rav Hirsch, is the meaning of 'Yisroel then shall dwell solitary in safety,' which is a lofty and extraordinary level above all other nations of the earth. Regrettably though, through the sins of our ancestors, we read in Aicha, 'How solitary sits the city, that was full of people.'

Here conclude the words of Rav Hirsch as cited by Rav Shimon Schwab. One way or the other, we must at all times be cognizant that we stem from a great lineage which, through the merit of Torah, stands well above any other culture of this earth. The proof to such a claim can easily be seen by the simple fact that despite vicious persecutions in every generation against us, Jews not only still exist, but flourish as well. May HaKadosh Baruch Hu be with us throughout eternity.

May we soon see the G'ulah Sh'laimah in its complete resplendence- speedily, and in our times. A G'mar Tov.

A Lesson From... Yechezkel HaNavi

Rabbi Moshe Rabinowitz

Rabbinic Intern, Young Israel of Flatbush, NY

On Sabbos Chol HaMoed Sukkos the Haftorah is from the Book of Yechezkel. We read the chapter that discusses Yechezkel's *nevuah* (prophecy) depicting the climatic war of Gog and Magog which will introduce the Era of Moshiach.

We will focus not only on this *nevuah* but on Yechezkel and his broader mission to Klal Yisroel. Yechezkel was unique among the Neviim as he relayed many of his *nevuos* to the Jews living in *Galus Bavel* (The Babylonian Exile). Yechezkel's *nevuos* include the famous *Maaseh Merkovah*, the description of HaShem's heavenly entourage, and the story of the resurrecting of the bones in the Valley of Dura. Why did Yechezkel receive these *nevuos*; what was the unifying theme of the war of Gog and Magog, the *Maaseh Merkovah*, and the story of the Valley of Dura?

Yechezkel had received his *nevuah* of the *Maaseh Merkovah* shortly after the Jews were exiled to Babylonia. Chazal tell us that Yechezkel told the dejected people of Klal Yisroel the *Shechinah* had come with them into exile. The people refused to believe Yechezkel. He then proceeded to explain the exact details of the Heavenly Hosts as they traveled with Klal Yisroel into *Galus*. This was proof enough for Klal Yisroel and their mantle of despondency was lifted as they realized that HaShem had not abandoned them. The *nevuos* of the War of Gog and Magog as well as the story of the resurrection in the Valley of Dura were messages of hope as well, each in its own way. The war of Gog and Magog tells us that the events leading up to Moshiach are already determined they just have to be put in motion. The resurrection in the Valley of Dura shows us that just like HaShem can revive a valley of bones, a uniquely divine act, He can bring the *Geulah*.

The *Nevua* of Yechezkel is read on Sukkos, the Zman Simchasaynu (Time of Our Gladness) to remind us that even in the darkness of *Galus* the ray of hope shines brightly as we read in Yechezkel's message of the eminent *Geulah*.

Chag Somayach

Meafar Kumi

Rabbi Ronen Shaharabany

Graduate, NCYI Rabbinic Training Program

איתא בגמרא (סנהדרין לח:): אמר ריש לקיש, מאי דכתיב זה "ספר תולדת אדם" (בראשית ה, א), מלמד שהראהו הקב"ה לאדם דור וחכמיו. כיון שהגיע לדורו של רבי עקיבא שמח בתורתו ונתעצב במיתתו, ע"כ. הקשה ה"צמח הראשון דור דור ודורשיו, דור דוד" (להרב יוסף דוד), מדוע אדם הראשון נתעצב דווקא במיתתו של רבי עקיבא, ולא במיתת צדיק אחר?

יח:): היה רבי מאיר אומר, אדם אדם הראשון חטא באכילת עץ הדעת, ולמעשה עשה תשובה על חטאו. וכדברי הגמרא (עירובין הראשון חסיד גדול היה, כיון שראה שנקנסה מיתה על ידו ישב בתענית מאה ושלושים שנה, ופירש מן האשה מאה ושלושים שנה, והעלה זרזי תאנים על בשרו מאה ושלושים שנה, עכ"ל.

ניבא בר רבי יצחק אמר, יצא שמח. פגע בו אדם כתוב במדרש (בראשית רבה כב, יג): "ויצא קין מלפני ה'", רבי חמא בשם רבי ח הראשון, אמר לו מה נעשה בדינך, אמר לו קין עשיתי תשובה ונתפשרתי. התחיל אדם הראשון מטפח על פניו, אמר כך היא כחה של תשובה ואני לא הייתי יודע, מיד עמד אדם הראשון ואמר "מזמור שיר ליום השבת" (תהלים צב), ע"כ.

קין שאמר "עשיתי תשובה ונתפשרתי"? ונראה שפירושו על פי הגמרא ביומא (פו:): שעל ידי תשובה מיראה, זדונות למה התכוון נעשות לו כשגגות. וזה שאמר קין "נתפשרתי", דהיינו שחטאו לא נשאר בגדר זדון אך לא נמחק, אלא נעשה בו "פשרה", ונהפך ממילא, אדם הראשון, שלמד לעשות תשובה מקין, גם כן עשה תשובה לשוגג. נמצא שתשובתו של קין הייתה תשובה מיראה. ו מיראה.

כתוב בגמרא (ברכות סא:): בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והיו סורקים את בשרו במסרקות של מי הייתי מצטער על פסוק זה ברזל, והיה מקבל עליו עול מלכות שמים. אמרו לו תלמידיו, רבינו, עד כאן? אמר להם, כל י אפילו נוטל את נשמתך. אמרתי, מתי יבוא לידי ואקיימנו, ועכשיו שבא לידי לא אקיימנו? - "ךשפנ לכב דיקלא א' תא תבהאו" היה מאריך באחד עד שיצאה נשמתו באחד. יצאה בת קול ואמרה, אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד, ע"כ.

ה'. כל ימיו הצטער מתי יוכל למסור את נפשו מרוב אהבתו העזה להקב"ה. וכידוע, יום המיתה הוא רבי עקיבא הוא סמל לאהבת יום של תשובה, שהמיתה היא מזבח כפרה לחטאי האדם, ואפילו מכפר על חילול ה'. ומשמעות הדברים, שרבי עקיבא מת מתוך י שמשון עמ' כד), מה שאמרו שנשמתו יצאה ב"אחד", אהבת ה', מתוך תשובה מאהבה. ורבי שמשון מאוסטרופוליא כתב (ניצוצ התייה אביקע יבר לש ותתימש תורהל, ז, פ הבר תישארב) הביח לש תונושל ג' מהש, תוקיבד הציפח הבהא תובית ישאר "דחא" מתוך אהבה עזה שאין כדוגמתה. וכן "אחד" עולה בגימטריא "אהבה", להורות שנשמתו יצאה מרוב אהבתו לה'.

עה הסתירה (יומא פו:): אמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כשגגות, והאמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות ידו נעשות לו כזכויות. והתירוץ, כאן מיראה וכאן מאהבה. על ידי תשובה מיראה זדונות נעשות כשגגות, ועל ידי תשובה מאהבה זדונות נעשות כזכויות.

ם הראשון נתעצב דווקא במיתתו של רבי עקיבא. איתא בגמרא (בבא בתרא עה). אמר רבי חנינא, מלמד שכל עתה נבין מדוע אד אחד ואחד נכוה מחופתו (חלקו) של חברו, ע"ש. דהיינו, בעולם הבא, כשצדיק רואה שחלקו של חברו בגן עדן גדול יותר משלו, שאדם הראשון נתעצב כשראה את מיתתו של רבי עקיבא, כי מיתתו הוא מתעצב שהוא לא זכה להשיג חלק כה גדול כחברו. וזה הייתה מתוך תשובה מאהבה. ולרבי עקיבא חלק כה גדול בגן עדן, שהרי כל הזדונות נעשו לו כזכויות. אבל אדם הראשון, שחטא של רבי עקיבא. אילו חטא כה גדול, ורק שב בתשובה מיראה, חטאו נשאר כשוגג, ונתעצב שחופתו כל כך קטנה לעומת חופתו היה שב מאהבה, היה חלקו בגן עדן יותר גדול לאין שיעור.

ויש לרמוז, "אדם הראשון" (עם האותיות) עולה 616. "רבי עקיבא בן יוסף" עולה 306, וההבדל ביניהם הוא 31, גימטריא ובעבור אותה – "דחאב ותמשנ האצי" בבחינת – הבהאה תדימ היה נושארה מדאל אביקע יבר ניב לדבההש זמר. "הבהא", "דחא" אהבה נתעצב אדם הראשון.

ומתוקים הדברים מדבש, שהרי התנא שאמר מימרא זו, שאדם הראשון נתעצב כשראה את מיתתו של רבי עקיבא, הוא ריש יראה זדונות נעשות לו כשגגות, התנא שחידש שתשובה מ לקיש. וריש לקיש הוא גם ותשובה מאהבה זדונות נעשות לו כזכויות

מאמר החכם

תומלש הניא הבהא ילב הארי.
לא כלום – הארי ילב הבהא.
רבי מאיר אהרן מקרלין

***Need to locate a Young Israel Synagogue? Need the Zmanim in a particular zip code?
See our website www.youngisrael.org***